

En anden problematik, som ikke har været nævnt, men som vi gerne vil tage frem, er ligestillingsproblematikken. Det er også et alvorligt problem, og derfor vil vi gerne spørge, hvordan kønssammensætningen i de nuværende ankenævne er, og hvordan man kan sikre, at den nye regel om kun ét medlem pr. kommune ikke yderligere går ud over kønssammensætningen. Altså, vi går efter – og vi synes, det er vigtigt – at ankenævnene er sammensat blandet. Vi forlanger ikke og forventer heller ikke noget svar i dag, men vi vil rejse problemstillingen i udvalgsarbejdet.

Kl. 16:06

Formanden:

Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Tak til fru Bente Dahl, og den næste ordfører bliver så hr. Anders Samuelsen, hvis det skal være blandt de tilstedeværende ordførere, der endnu ikke har haft ordet.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance kan også støtte forslaget.

Kl. 16:07

Formanden:

Så er det, om skatteministeren også kan.

Kl. 16:07

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Efter at have lyttet til alle de kloge ord, der er blevet sagt om forslaget, tror jeg også, at jeg kan støtte det.

Jeg kan godt forstå, at nogle af ordførerne siger, at de vil følge udpegningen af medlemmer ganske nøje. Allerførst er jeg nødt til at sige, at det udkast til størrelsen af skatteankenævnene, som ligger i den besvarelse af spørgsmål nr. 1, som allerede er baseret på de nuværende erfaringer. For det, vi har tilstræbt, ligesom vi tilstræbte det ved vedtagelsen af L 110 i sin tid, er at finde den rigtige balance mellem det, at et skatteankenævn ikke skal have en arbejdsbyrde, der gør, at det skal være professionelle – der skal være plads til, at det er lægmænd, der går ind med deres fornemmelse for retfærdighed og rimelighed og så at sige er borgernes vagthunde, både i forhold til at den enkelte ikke bliver beskattet for hårdt, og i forhold til at beskattningen er retfærdig – og at det alligevel skal være sådan, da skattelovgivningen jo er kompleks, at der også er behov for, at skatteankenævnsmedlemmerne opnår en vis rutine i at behandle de mange forskellige sagstyper, der kan være.

Derfor skal vi have en størrelse på skatteankenævnene – og herunder hører også, hvorvidt der er besluttende led i skatteankenævnene – der gør, at vi både har lægmandselementet og den erfaring, der skal til, for at man kan træffe juridisk holdbare beslutninger.

Derfor er der set i lyset af det, som fru Hanne Agersnap så korrekt sagde om det faldende antal klager, behov for at nedjustere antallet af personer. Nu kan det naturligvis være således, at antallet af klager udvikler sig fra nu af og til næste efterår, hvor der er behov for at udstede den egentlige bekendtgørelse om antallet af skatteankenævnsmedlemmer pr. kreds. Men sådan som det ser ud nu, lægger vi op til at have en slankning af antallet af skatteankenævnsmedlemmer, sådan at der fremover vil være 247.

Da vi i sin tid vedtog L 110, skete det på baggrund af, at vi netop gerne ville prøve at imødekomme mange af de ønsker, som der havde været nævnt fra forskellige ordføreres side, ønsker om kønsmæssig lighed, aldersmæssig lighed, erfaringsmæssig balance, politisk balance osv., hvorefter en række kommuner gjorde, som loven foreskriver, og gik ud og spurgte 4 personer pr. plads, nemlig 2 som medlem og 2 som suppleant, hvorvidt de ville stille op og deltage. Og så havde jeg som minister den – i gåseøjne – fornøjelse, at jeg skulle sidde og vælge uden at vide, hvad kommunalbestyrelsen og partierne i de enkelte kommuner havde sagt til deres medlemmer, altså om de var indstillet som en blandt flere, om de var indstillet, men havde fået at vide, at de bare skulle tage det roligt, for det var ikke dem, eller om de var indstillet og helt sikre på, at det nok skulle blive en plads, som de skulle have.

Derfor oplevede jeg en klar reaktion fra kommunerne, når jeg efterfølgende benyttede mig af den bemyndigelse, jeg havde fået til at vælge og vrage – ikke helt så tilfældigt, som det kan lyde – blandt de indstillinger, der var kommet, netop i et forsøg på at få alle de her balancer til at gå op.

Der fik jeg det klare budskab tilbage fra kommunerne, fra alle partier i kommunerne, at de sådan set ønskede en vished for, at den person, som de i forbindelse med udpegning af poster efter et kommunalvalg i den konstitueringskabe, der skal gå op kommune for kommune, hver især havde indstillet, var den person, der blev valgt, medmindre der var nogle helt særlige forhold, der talte imod det. Jeg kan sådan set godt se rimeligheden i, at når man skal forsøge